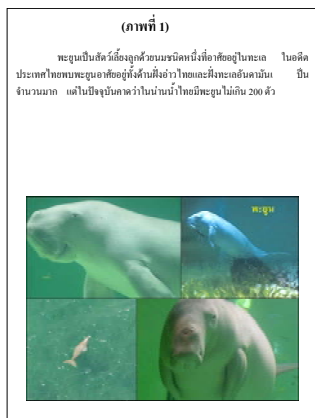

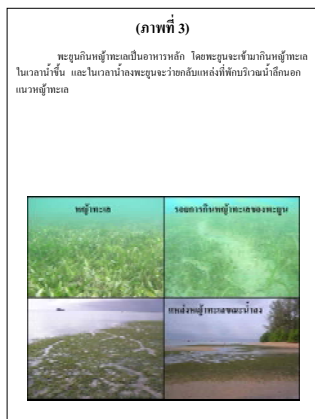
ภาคผนวก ข
ภาพประกอบการสัมภาษณ์

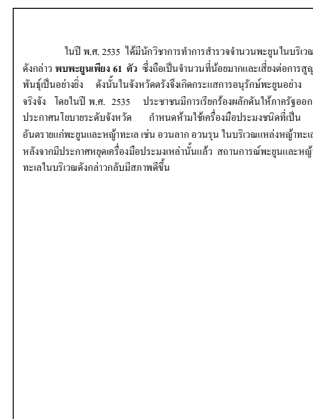
ภาพที่ 1

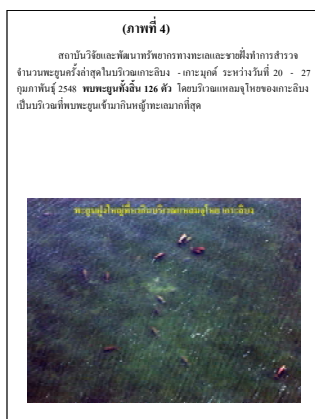
ภาพที่ 2

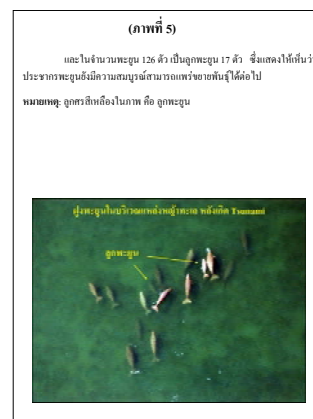
ภาพที่ 3

ภาพที่ 4

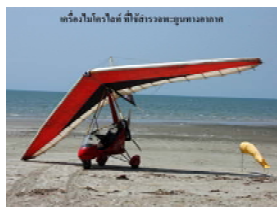
ภาพที่ 5

ภาพที่ 6

(ภาพที่ 6)

การสำรวจจำนวนพะยูนสามารถทำได้โดยการสำรวจทางอากาศ และในการสำรวจครั้งนี้ใช้เครื่องบินไครโลห์

ภาพที่ 7

(ภาพที่ 7)

เคยในปีปัจจุบันกับมีความน่าเป็นห่วงอนาคตของพะยูนและหญ้าทะเลในจังหวัดสงขลา เนื่องจากโดยธรรมชาติพะยูนจะตกจากท้องทะเลครั้งละ 1 ตัว โดยใช้เวลาในการเลี้ยงดูนาน 14 เดือน หลังจากคลอดลูกแล้วพะยูนจะมีช่วงเวลาในการเลี้ยงดูนานราว 2 ปี และช่วงที่ช่วงระหว่างการเลี้ยงดูนาน 3-7 ปีถึงจะฉุดลูกตัวเองไป

ภาพที่ 9

(ภาพที่ 9)

และพะยูนซึ่งต้องการสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตที่เหมาะสม กล่าวคือ ต้องการแหล่งหญ้าทะเลที่มีความอุดมสมบูรณ์และมีสภาพแวดล้อมในการดำรงชีวิตที่ปราศจากมลภาวะและสิ่งรบกวนจากภายนอก

ภาพที่ 11ภาพที่ 8

(ภาพที่ 8)

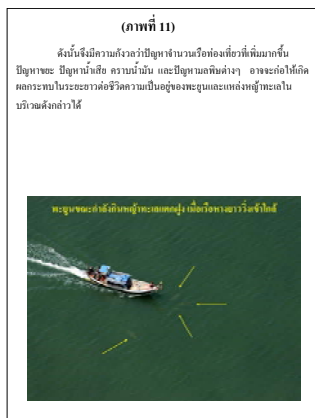
สิ่งบ่งชี้พะยูนซึ่งมีอัตราการล้มตายเป็นจำนวนมากเมื่อเทียบกับสัตว์ การตายของสัตว์บ่งชี้ของพะยูนที่สูงมาก คาดว่าใน 1 ปีมีพะยูนตายไม่ต่ำกว่า 12 ตัว

ภาพที่ 10

(ภาพที่ 10)

โดยอพยพการพัฒนาในด้านกาท่องเที่ยวและกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น โรงแรม รีสอร์ท เรือทัวร์ ห้างร้านขนาดใหญ่ ฟังชาตัง และนบเกาะ เหล่านี้ล้วนเป็นสาเหตุหนึ่งที่มีผลกระทบต่องิชีวิตความเป็นอยู่ของพะยูน โดยอพยพบริเวณเกาะลิบง - เกาะมุกด์ จึงเป็นแหล่งที่พบพะยูนมากที่สุด

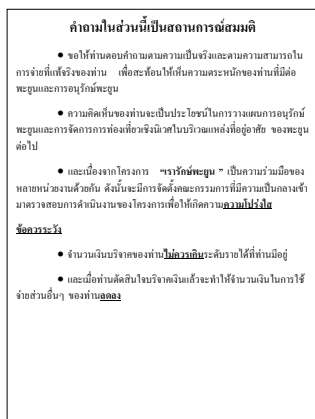
ภาพที่ 12

ภาพที่ 13

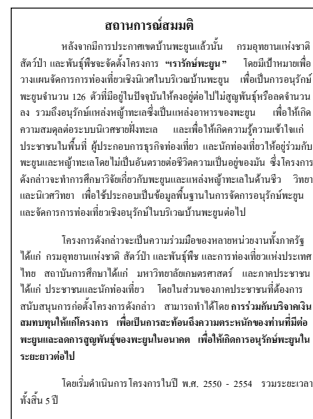
ภาพที่ 15

ภาพที่ 17

ภาพที่ 14

ภาพที่ 16